Lietas Nr. C20187316
Lietas arhīva Nr. C-0316-17/5

AIZMUGURISKS SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Liepājā 2017.gada 25.janvārī

Liepājas tiesa
tiesnese Inta Pūce
tiesas sēžu sekretāre Inese Bruže
piedaloties SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" pilnvarotajam pārstāvim /pers. A/
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" prasību pret /pers. B/ par īres līguma izbeigšanu, izlikšanu no dzīvokļa un parāda piedziņu.

Tiesa

k o n s t a t ē j a

Liepājas tiesā 2016.gada 27.maijā prasītājas pārstāvis iesniedzis prasības pieteikumu pret atbildētāju par īres līguma izbeigšanu, izlikšanu, parāda 655,44 EUR un tiesas izdevumu piedziņu, kā arī noteikt tiesību saņemt likumiskos procentus no parāda pamatsummas līdz sprieduma izpildei.

Prasības pieteikumā norāda, ka atbildētāja no 2012.gada 9.jūlija kopā ar dēliem /pers. C/, /pers. D/ un no 2013.gada 29.augusta /pers. E/ lieto dzīvojamo telpu /adrese/, un izmanto pamatpakalpojumus, bet par tiem nav norēķinājusies pilnā apmērā, lai gan viņai tikusi nodrošināta iespēja lietot dzīvojamo telpu un izmantot pamatpakalpojumus. Uz 2016.gada 30.aprīli atbildētājas parāds sastāda 655,44 EUR. Parāds izveidojies laika periodā no 2015.gada 1.februāra līdz 2016.gada 30.aprīlim. Atbildētāja 2016.gada 27.aprīlī ir informēta par parāda nenomaksāšanas sekām publicējot brīdinājumu izdevumā "Latvijas Vēstnesis". Atbildētāja vairāk kā trīs mēnešus nemaksā dzīvojamās telpas īres maksu un nenorēķinās par pamatpakalpojumiem.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1587., 1756., 1765., 2141.pantu, likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 9., 10., 11.[1] ,12., 28.[2]pantu un Civilprocesa likuma 1., 41.,44., 127., 195.pantu.

Prasītājas pārstāvis 2016.gada 7.decembrī iesniedzis prasības pieteikuma precizējumus, lūdzot piedzīt no atbildētājas 423,70 EUR, ko veido pamatparāds 421,90 EUR un likumiskie procenti 1,80 EUR.

Tiesas sēdē prasītājas pilnvarotais pārstāvis prasību uzturēja, lūdzot piedzīt parādu un izbeigt īres līgumu, izliekot atbildētāju kopā ar dēliem no dzīvokļa. Atbildētāja dzīvoklī dzīvo periodiski. Atbildētāja ilgstoši pilnā apjomā nepilda līguma nosacījumus, arī pēc brīdinājuma nav savas saistības nokārtojusi. Parāda summa ir pietiekoši liela, tā sastāda vairāk kā trīs mēnešu maksājumu summu. Lūdza prasību apmierināt.

Atbildētāja paskaidrojumu nav sniegusi un uz tiesas sēdi nav ieradusies, lūgums atlikt lietas izskatīšanu nav saņemts. Pavēstes par tiesas sēdi nosūtītas uz atbildētājas deklarēto dzīvesvietas adresi, bet atgriezti tiesai kā neizsniegti (lietas 30.-32.lapa).

Tā kā atbildētājas dēlam /pers. C/ ir 17 gadu, tad ievērojot Civilprocesa 72.panta otro daļu, tiesa arī viņu aicināja uz tiesas sēdi sniegt paskaidrojumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.panta piekto daļu tiesas dokumentus fiziskai personai piegādā pēc deklarētās dzīves vietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese, - pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīves vietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu.

Civilprocesa likuma 56[1] .panta otrā daļa nosaka, ka tas, ka tiesas dokumenti ir piegādāti uz fiziskās personas deklarētās dzīvesvietas adresi, deklarācijā norādīto papildu adresi, fiziskās personas norādīto adresi saziņai ar tiesu vai juridiskās personas juridisko adresi un no pasta tiek saņemta izziņa par sūtījuma izsniegšanu vai dokumenti tiek nosūtīti atpakaļ, pats par sevi neietekmē dokumentu paziņošanas faktu. Prezumciju, ka dokumenti ir izsniegti septītajā dienā no to nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu, vai trešajā dienā no dokumentu nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar elektroniskā pasta sūtījumu, adresāts var atspēkot, norādot uz objektīviem apstākļiem, kas neatkarīgi no viņa gribas bijuši par šķēršli dokumentu saņemšanai norādītajā adresē.

Tiesa, vadoties no Civilprocesa likuma 156.panta pirmās daļas, secina, ka lieta izskatāma bez atbildētāju klātbūtnes, jo viņiem par lietas izskatīšanu paziņots likumā noteiktā kārtībā.

Ievērojot Civilprocesa likuma 208.[1]panta noteikumus, tiesai, saskaņā ar panta pirmo daļu, lietā jātaisa aizmugurisks spriedums, jo atbildētāji nav snieguši paskaidrojumu par prasību un nav ieradies pēc tiesas aicinājuma, nepaziņojot neierašanās iemeslu. Tiesa nekonstatē, panta trešās daļas punktos noteiktos šķēršļus aizmuguriska sprieduma taisīšanai.

Tiesa, uzklausījusi prasītājas pilnvarotā pārstāvja paskaidrojumu, iepazinusies ar lietas materiāliem, tos novērtējusi atrod, ka prasība par dzīvojamās telpas īres līguma izbeigšanu un izlikšanu no dzīvokļa, īres un pamatpakalpojumu parāda piedziņu ir pamatota un apmierināma.

Lietā nav strīdu, ka atbildētāja /pers. B/, pamatojoties uz 2013.gada 3.maijā noslēgto dzīvojamās telpas īres līgumu (lietas 15.,16. lapa), lieto dzīvokli Nr.69, /adrese/. Kopā ar atbildētāju dzīvoklī iemitināti viņas nepilngadīgie dēli.

Civilprocesa likuma 10.pantā noteikts, ka puses savas civilprocesuālās tiesības realizē sacīkstes formā, bet tas nozīmē, ka pašas sniedz tiesai pierādījumus tiem apgalvojumiem, kurus izsaka. Prasītāja ir iesniegusi pierādījumus, kas pamato prasību. Atbildētāja tiesā nav cēlusi iebildumus pret celto prasību, nav iesniegusi pierādījumus, ka parāds samaksāts.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa uzliek par pienākumu katrai no pusēm pierādīt tos apstākļus, kuri ir nozīmīgi strīda izšķiršanā.

Dzīvojamās telpas īres līguma 2.3.punkts paredz, ka dzīvokļa īres maksa un vienlaikus ar to maksājamo pakalpojumu maksa maksājama izīrētājam katru kārtējo mēnesi līdz tā 30.datumam (lietas 15.lapa).

Civillikuma 1587.pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Lietā nepastāv strīds par to, ka atbildētājiem bija nodrošināta iespēja lietot strīdus dzīvojamo telpu un izmantot pamatpakalpojumus. Atbildētāja nav cēlusi iebildumus pret īres maksas un maksas, kas saistīta ar dzīvojamās telpas lietošanu, parāda apmēru. Tas uz 2016.gada

30.novembri sastādīja 423,70 EUR, tai skaitā, likumiskie procenti 1,80 EUR.

Nav apstrīdēts fakts, ka atbildētāja nav izīrētājai maksājusi par dzīvojamo telpu, atbilstoši normatīvajos aktos un īres līgumā noteiktajam. Konstatēts, ka pirms prasības celšanas tiesā 2016.gada 27.aprīlī (lietas 17.lapa) atbildētāja brīdināta par parāda nenomaksāšanas sekām un tā apmēru.

Tiesa konstatē, ka uz lietas izskatīšanas dienu parāds par dzīvojamo telpu sastāda 421,90, kas ir ievērojama summa, ja īres maksa mēnesī ir 16,81 EUR. Tiesa secina, ka parāds par īri un pamatpakalpojumiem ievērojami pārsniedz trīs mēnešu maksājumu summu (lietas 38. lapa). Pēc prasības celšanas tiesā atbildētāja ir daļēji veikusi maksājumus.

Civillikuma 1765. pants noteic, ka likumiskie procenti ir seši procenti no simta gadā.

Noslēdzot īres līgumu puses vienojušās, ka līgumsods ir 0,1% dienā no kopējās summas (4.3.2.punkts). Prasītāja lūdz piedzīt tikai likumiskos procentus.

Tiesa secina, ka pamatota ir prasība piedzīt likumiskos procentus par maksājumu kavējumu 1,80 EUR.

Tiesa konstatē, ka atbildētāja dzīvokli Nr./adrese/, ir iemitināta kopā ar nepilngadīgiem dēliem /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/.

Tiesa atzīst, ka ir piemērojams likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 28.^{2}panta pirmā daļa - izīrētājs var izbeigt dzīvojamās telpas īres līgumu, izliekot īrnieku kopā ar viņa ģimenes locekļiem un citām personām bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas, šādos gadījumos: 1) ja īrnieks vairāk nekā trīs mēnešus nemaksā dzīvojamās telpas īres maksu, lai gan viņam bija nodrošināta iespēja lietot dzīvojamo telpu saskaņā ar dzīvojamās telpas īres līgumu un normatīvajiem aktiem; 2) ja īrnieks vairāk nekā trīs mēnešus nemaksā par pamatpakalpojumiem, lai gan viņam bija nodrošināta iespēja izmantot pamatpakalpojumus saskaņā ar dzīvojamās telpas īres līgumu un normatīvajiem aktiem.

Tiesas rīcībā ir informācija, ka piemērojams likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 36.^{1}panta pirmās daļas 2.punkts un 36.^{3}panta pirmās daļas nosacījumi, jo atbildētājai ir nepilngadīgi dēli. Ievērojot minētās likuma normas, - tiesas sprieduma izpilde par īrnieka izlikšanu no dzīvojamās telpas tiek atlikta līdz brīdim, kad pašvaldība ierāda īrniekam citu dzīvošanai derīgu dzīvojamo telpu.

Līdz ar to tiesa secina, ka ir apmierināms prasījums par atbildētājas /pers. B/ un viņas nepilngadīgo dēlu /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ izlikšanu no dzīvokļa Nr.69, /adrese/, nodrošinot palīdzību, saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 36.^{1} pantu.

Tiesa konstatē, ka apmierināms prasītājas lūgums, atzīt tai tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no nesamaksātā parāda pamatsummas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Civillikuma 1765. pants nosaka, ja procentu apmērs nav noteikts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir seši procenti no simta gadā. To noteic arī Civilprocesa likuma 195.pants, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajai daļai, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

No atbildētājas par labu prasītājai piedzenama nomaksātā valsts nodeva 189,09 (lietas 4.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 (lietas 5.lapa), kā arī 15,65 EUR par publikāciju izdevumā "Latvijas Vēstnesis" (lietas 19.lapa).

Ievērojot Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, par mantas atdošanu natūrā, par personu un mantas izlikšanu no telpām un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, izņemot gadījumus, kad spriedums izpildāms nekavējoties.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

apmierināt prasību.

Izbeigt 2013.gada 3.maijā noslēgto dzīvojamās telpas īres līgumu un izlikt /pers. B/, personas kods /personas kods/, un viņas nepilngadīgo dēlu /pers. C/, personas kods /personas kods/, /pers. D/, personas kods /personas kods/, /pers. E/, personas kods /personas kods/, ar viņiem piederošajām mantām no dzīvokļa Nr./adrese/, ar citas dzīvojamās telpas ierādīšanu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs", reģistrācijas Nr.42103004583, parādu laika periodā no 2015.gada 11.februāra līdz 2016.gada 30.novembrim 423,70 EUR (četrus simtus divdesmit trīs *euro* septiņdesmit centus), tai skaitā, pamatparāds 421,90 EUR, likumiskie procenti 1,80 EUR; kā arī tiesas izdevumus 209,44 EUR (divus simtus deviņus *euro* četrdesmit četrus centus).

Nauda iemaksājama kontā Nr. LV70UNLA0050003813922 AS „SEB banka".

Atzīt SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" tiesību saņemt likumiskos sešus procentus gadā no nesamaksātā parāda pamatsummas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,31 EUR (četrus *euro* trīsdesmit vienu centu).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami:

Saņēmējs: Tiesu administrācija reģistrācijas Nr.90001672316, konta Nr. LV51TREL2190458019000, saņēmēja banka: Valsts kase, BIC kods TRELLV22.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas daļā par maksājumu veikšanu, skaitot no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pēc sprieduma spēkā stāšanās, nosūtīt to Liepājas pilsētas domei, citas dzīvojamās telpas ierādīšanai /pers. B/.

SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no tā pasludināšanas Kurzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Liepājas tiesā.

/pers. B/ nav tiesīga aizmugurisko spriedumu pārsūdzēt apelācijas kārtībā, bet ir tiesīga 20 dienu laikā no aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas iesniegt tiesai, kura taisījusi aizmugurisku spriedumu, pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Tiesnese I.Pūce